

Perdition og hjálpræði eru bundin við leiðirnar, ekki mennunum

Perdition og hjálpræði eru bundin við leiðirnar, ekki mennunum

Hugtakið “akstur” er notað í dæmisögunni um slóðir hefur fall sem framkvæmir leið, þ.e. Leiða til áfangastaðar eina sem gengur í dyrnar.

Perdition er örlög himinsins, og sáluhjálp er áfangastaður þröngs háttar.

Hvað eru leiðir sem hafa áfangastaða (sáluhjálp og fordæmingu), í gegnum dæmisögu Jesú undanskilur hugmyndinni um örlög, ákvarðana eða fatalism þegar framtíð Karla.

Eftir að greina dæmisöguna um tveimur hurðum og tvo vegu, lesandinn verður að vera fær um að segja ef Guð fyrirhugaði sumir menn til hjálpræðis og restin að eilífri glötun.

“Komdu í gegnum þröngt hliðið; því að breiður er hliðið, og breið er leiðin, sem leiðir til eyðingar, og margir eru þeir, sem ganga inn um það. Og vegna þess að hliðið er þröngt og leiðin sem leiðir til þess að lífið er þröngt og fáir eru að finna það” (Mt 7: 13-14)

Þegar hann tilkynnti himnaríki í fjallræðunni, Jesús sagði áheyrendum sínum að “komast inn um þrönga hliðið ” Gangið inn um þrönga hliðið “(Mt 07:13).

Jesús er um þrönga hliðið, réttlátir voru að koma inn, því að hann sagði, “Ég er dyrnar, sá sem kemur inn um mig, mun

frelsast, og fara inn og út og finna haga” (Jóh 10: 9).

Sálmur 118 er Messías og kynnir Krist sem dyr réttláttra, eins og hann er hornsteinninn, hornsteinninn, sár þjónn, hægri hönd Hins hæsta, ljósið sem kom í heiminn, blessaða sem kemur í nafn Drottins og fórnarmaður hátíðarinnar “[Þetta er hlið Drottins, þar sem hinir réttlátu munu koma inn](#)” (S 118: 15-27)

En hvers vegna er nauðsynlegt að komast inn í Krist? Hvernig á að komast inn með Kristi?

Jesús kynnti þrjá ástæður hvers vegna það er mikilvægt að komast í gegnum þrönga hurðina:

“Því að hliðið er breið og leiðin, sem leiðir til eyðingar, er víðtæk, og margir eru þeir, sem koma inn í gegnum það” (Mt 7:13)

- Hurðin er breiður;
- Veitir aðgang að brautarlestinni;
- Margir ganga í gegnum það.

Að bera kennsl á breiðan höfn

A dæmisögu hefur aðeins tvo hurðir og með tilliti til dyra, Jesús er kynnt sem þrönga hliðið “[Kostið kapps um að komast inn um þrönga hliðið, því að ég segi yður, að margir munu reyna að komast inn og ekki geta](#)” (Lúk 13:24 -25 (Jóhannes 10: 9)).

Biblían inniheldur ekki skýr skilgreiningu á breiðum dyrum, en með Kristi, hver er þröngur dyr, er hægt að ákvarða hvað er, eða hver er breiður hliðið.

Það eru nokkrir hugtök sem hafa sumir frambjóðendur að fylla á ‘stöðu’ breitt dyr, en við verðum að íhuga að það er sanngjörn staða milli að tala um breitt hlið og að tala um þröngu

dyrnar, þannig að það eru kröfur, þannig að “frambjóðandi” við breiðan dyrnar passar fullkomlega í myndinni.

Ef þröngur dyr, sem er Kristur, er maður, þá segir það að myndin á breiðum dyr ætti að vísa til manns.

Ef þröngur hurðin er höfuð nýrrar kynslóðar, verður breiður hurð einnig að vísa til höfuðs kynslóðar.

Margir benda djöflinum að breiðum dyrnar, en hann er fallinn engill (hann er ekki maður) og þar sem það getur ekki leitt til veruleika sem líkist honum, getur hann ekki verið forstöðumaður kynslóðar.

Djöfullinn passar ekki rétttri stöðu milli tölur breiðrar hurðar og þröngrar hurðar (Lúkas 20:35 -36).

Synd segir aftur að ástandi sem maður er undirgefinn, það er framseldur af Guði, því er ekki veru, hvorki engill né maður.

Synd passar ekki inn á skrifstofu breiður hurðar og synd er ómögulegt að gera ráð fyrir höfuðstöðu kynslóðar (Ís 59: 2).

Menntastofnanir eru einnig oft til kynna sem breiður hurð, en stofnun samanstendur af nokkrum körlum saman um markmið.

Það er aðeins samkoma fólks, þannig að það passar ekki myndina af breiður hurð.

Heimurinn er ekki breiður dyr, eins og heimurinn, sem Biblían segir um fjarlægst menn Guðs sem heyra undir girndum hans, fýsn holdsins, fýsn augna og drambsemi lífsins (Efesusbréfið 2: 2; Cl 2 : 8).

Þess vegna getum við ekki í huga að breiður dyrnar eru djöfullinn, syndin, heimurinn eða trúarstofnunin.

Það er okkur ennþá að íhuga að ef þröngur dyrnar er maður, þá verður breiður hurð endilega að vera maður.

Eins og Kristur, þröngur dyrnar, komst inn í heiminn án

syndar, skal frambjóðandi við breiður dyr einnig vera maður sem kom inn í heiminn án syndar.

Eins og Kristur er höfuð nýrrar kynslóðar andlegra manna, vísar breiður dyr til höfuðs kynslóðar manna.

Eini maðurinn, sem passar mynd breiður hurðar, er Adam, því að hann kom inn í heiminn án syndar og er höfuð kynslóðar líkamlegra manna.

Hvernig getur þetta verið?

Nú í Biblíunni er dyrnar tala sem hefur nokkra merkingu en tölurnar um dyrnar sem Jesús kynnti í fjallræðunni segja frá fæðingu, þannig að Adam er breiður hliðið þar sem allir menn koma inn í heiminn.

Allir menn þegar þeir koma inn í heiminn (þeir opna móðurina) eru myndaðir samkvæmt niðjum Adams.

Allir menn nema Kristur kom inn í heiminn með Adam, sem er breið hliðið.

Kristur var kastað af heilögum anda í móðurkviði Maríu, það er disfellowshipped með spillilegu sæði Adams.

Með því að vera fluttur inn í heiminn af Guði er Kristur síðasta Adam, höfuð kynslóðar andlegra manna (1 Kor 15:45).

Með öðrum orðum, Adam er gerð og Kristur er mótspyrnan. Adam, myndin og Kristur, veruleiki [“... Adam, hver er mynd af honum sem ætti að koma \(antitype\)”](#) (Róm 5:14).

Til að verða fyrir ástríðu dauðans, þurfti Kristur að koma inn í heiminn í líkingu manna (syndafélags) en án syndar (Hebr 2: 9).

Því að það var kynnt af heilögum anda í móðurkviði Maríu, eins og ef það voru fædd eftir holdinu, væri undir sama dómi sem bar mannkynið (Gal 4: 4; 1 Jóh 3: 9).

Nú í Eden var tilkynnt að fræið myndi koma frá fræjum konunnar með hliðsjón af andstöðuinni sem væri á milli fræja tveggja (3:15).

Það er athyglisvert að þegar Kristur skapaði manninn í Eden (Hebr 02:10), Adam var skapaður í mynd og líkingu Krists manninn, ekki svipur hins ósýnilega Guðs og dýrð (Hebr 2: 9).

Adam var skapaður í mynd og líkingu Krists maðurinn sem hafði komið í heiminn, að mynda í móðurkviði Maríu (Rom 5:14), það er ekki svipur á dýrlega Krists, Kristur eins og þetta ástand aðeins aflétt eftir “Ég mun sjá auglit þitt í réttlæti. Ég mun vera ánægður með líkneskið þitt þegar ég vakna” (Sálmur 17:15).

Dyrin eru breiður

Dyrin eru tilnefnd breiður vegna þess að allir menn, sem koma inn í heiminn, verða endilega að ganga í gegnum Adam (1 Kor 15:46).

Jesús gerir það ljóst að það eru margir sem ganga inn um breiður dyrnar og ekki allir vegna þess að Kristur var undantekning frá reglunni.

Meðan náttúrulegir menn voru kastaðir í móður með spillanlegri fræi, var Jesús kastað í móður með yfirnáttúrulegri starfsemi heilags anda (Psalm 22:10).

Fyrir Adam var engin óhlýðni, synd eða dauða mannkynsins.

Með ofbeldi Adams, kom synd og dauði inn í heiminn (1 Kor 15:21 -22).

Vegna þess að brotið hefur verið gegn Adam, hafa allir afkomendur hans afneitað sig frá Guði (Psa 53: 3).

Biblían er skýr þegar það sýnir að allir menn saman hafa vikið

frá sér, afláð frá Guði.

Hvernig var það mögulegt fyrir menn að framselja sig frá Guði saman?

Og það var einn atburður þar sem allir menn voru “saman” saman.

Með túlkun (Heb 7: 2), í Eden voru allir menn saman í ‘læri’ af Adam (Heb 7:10).

Þegar hann brotnaði allt varð hann brotamaður.

Þegar Adam varð óhreinn, óhreiddi hann alla ættliði hans, því að óhreinn er óhreinn (Psalm 53: 3).

Þegar menn eru fjarlægir Guði?

Þeir voru framandi frá Guði í Eden.

Til baka í Eden, glataðir Pious maður og allir afkomendur hans urðu filthy “horfin jörðinni Pious maður, og þar á meðal mönnum, sem er sanngjarnt, þeir sitja allir um að blóði, og þeir veiða hverjum manni bróðir hans með netinu” (Mk 7: 2).

er vegna afbrot í Eden körlum fjarlægur Guði frá móðurlífi, er myndað af dauðlegum fræ, fræ Adams.

Þar af leiðandi ganga 17 ráfandi frá fæðingu eins og þeir eru á vegi sem liggur til glötunar (Sálm 58: 3).

Leiðardómur

Eftir að opna madre (til að fæðast), það er, “að komast inn um breiðan dyr”, maðurinn fylgir ákveðinni slóð sem tengist forðanum.

dæmisagan sýnir að myndin af slóðinni er virk, því það sýnir að slóðin leiðir, það leiðir til þess að allir mennirnir, sem eru í því, séu í einum stað: forðing.

Á sama hátt, dæmisagan sýnir að þröngt liggur allir menn í henni eru til lífs, þ.e. einstigið er sem miða ákveðna stað: hjálpráð (M 7:13 -14).

Hugtakið “leiðir” sem notaður er í dæmisögunni um slóðirnar sýnir þann hlut sem slóðin framkvæmir, það er að leiða til áfangastaðar þeirra sem ganga inn um hliðin.

Perdition er örlög á rúmgóðan hátt, og hjálpræði er örlög þröngs háttar.

Hvað eru leiðir sem hafa áfangastaða (sáluhjálp og fordæmingu), í gegnum dæmisögu Jesú undanskilur hugmyndinni um örlög, ákvarðana eða fatalism þegar framtíð karla.

Hugtakið ‘leiðir’ vísbendingar um virkni slóðarinnar, og ekkert meira.

Leiðin leiðir til ákveðins og ákveðins áfangastaðar.

Til dæmis: fordition er áfangastaður rúmgóðan veg og lífið er áfangastaður þröngvegsins.

Nú lýkur dæmisögunni ekki hjálpræði eða banni sem er bundin við menn, en hjálpræði og fortíð hefur verið kynnt í tengslum við leiðirnar.

Enginn kemur til Guðs nema fyrir Krist, því að hann er leiðin sem leiðir mann til lífs.

Sömuleiðis fer enginn til glötunar ef ekki á breiðan hátt sem leiðir til forgunar. Þó að Gyðingar og Grikkir áttu fatalistic og deterministic útsýni yfir heiminn, sýnir Jesús að kenning hans fylgir ekki hugmynd mannkynsins.

Jesús hefur engin sáluhjálp né fordæmingu bundið af mönnum,

heldur sem áfangastað vega, þannig að fagnaðarerið ekki fylgja heimspekilegar straua basa eins og forlagatrúar og ákvarðana.

Af hverju er nauðsynlegt að vekja athygli á þessum sérkennum leiðanna?

Til að afhelga sumir hugtök, eins og í sumum fornu siðmenningar, svo sem Grikkja, heimi og daglegu atburðum voru stjórnað af röð af óhjákvæmilegum og fyrirhugað atburðum með ákveðinni Cosmic röð eða guðdómleika.

Slík kenning segir að öll atburðir eiga sér stað í samræmi við fasta og ómeðhöndlaða örlög, án þess að menn geti ekki stjórnað eða haft áhrif á þau.

Í grískri goðafræði hafa verið í örlög, þrjár systur sem, í gegnum Wheel of Fortune, ákvarðað örlög beggja guðanna, eins og manneskjur, svo sem áfangastað lögð guði, sem síðan ætti að segja af sér ef þú vilt örlög.

Í grísk-rómverska menningu, höfum við fatalism gilda um Roman og gríska stoicism, sem að lokum áhrif á kristna kenningu ræður guðlegrar forsjónar.

guðdómleg forsjá hefur orðið guðfræðileg hugsun sem gefur almáttugleika Guðs algera stjórna á öllum atburðum í lífi fólks og í mannkynssögunni.

Slík hugmynd staðfestir að Guð hefur ákveðið og fyrirhugað alla atburði og ekkert gerist án leyfis Guðs.

Annar heimspekilegur núverandi, determinism, segir að hvert atburður (þ.mt andlegt) sé útskýrt af orsakasamhengi (orsök og áhrif).

Í Biblíunni slíkum hugsunum, hvort sem goðsögulegum eða heimspekileg ekki hljóma eins og "markmið" er kynnt eingöngu og sérstaklega á stað sem skal koma á eftir að ganga leið.

Í Biblíunni er hugtakið “örlög” notað í skilningi stað, staðsetning felur hins vegar ekki í sér hugmynd um fortrú.

“Eins þrjú hundruð buklara af slegnu gulli _ þrjú hundruð fyrir hvern skel sem ætluð lotum af gulli og festu þá í Solomon Grove heimili Líbanon” (2. Kroníkubók 9:16).

Þegar það er svohljóðandi: “Og yður fæ ég ríki í hendur, eins og faðir minn hefur úthlutað” (Lúk 22:29), það er ekkert í heimspekilegri ákvarðana eða goðsögulegum skilningi áður en Jesús bendir til þess að eins og Guð hefur tekið ríki sonar hans, er það víst að ríki tilheyrir þeim sem trúa, að þeir munu erfa alla hluti með Kristi.

Nú hafa báðir tvær versir sömu reglur: Eins og gull var undirbúið fyrir skjöldinn, var ríkið undirbúið þeim sem trúa á Krist.

Þetta má ekki segja að sumt fólk væri vígður fyrir ríkið og annar ekki, áður en ríkið var undirbúið fyrir þá sem trúa.

The mistök sumra er fall af tungumáli, sem tekst að telja að í fornöld, það var skilgreint hlutverk þeirra, notagildi “Allir hlutir eru skilgreind með aðgerðum sínum” (Aristóteles, stjórnmál). Þýðing Nestor Silveira í þessari grein,

Þegar við lesum: “Guð hefur ekki ætlað oss til reiði, heldur til að öðlast sáluhjálp fyrir Drottin vorn Jesú Krist” (1 Þessaloníkubréf 5: 9), verðum við að íhuga að Páll kynnir að tala um þrönga vegi, ‘eftir Drottinn vor Jesús Kristur.’”

Í versinu í athugasemdum var hugtakið “destinar” ekki notað í skilningi preordar, en í skilningi áskilunar.

Eins og postulinn er að fást við kristna og uppeldi minningar sínar í núverandi ástandi í Kristi, börn ljóssins (1. Þess 5: 5), mælir með því að ætti að vera vakandi og edrú (1 Þess 5: 7), eru lag-máttur af Guði, sem er fagnaðarerindið (1. Þessaloníkubréf 5: 8)

Fyrir nú, ólíkt þeim tíma sem þeir voru í myrkri og voru börn reiðinnar, kristinna, vegna þess að hátt sem leiðir til lífs (Kristi Jesú), sem fæst, keypti hjálpræðis.

Það er postuli segir ekki að menn voru fyrirhugað til hjálpræðis áður, að vera í þröngum vegi, markmiðið er nú hjálpræði, ólíkt breiðum veginum, sem er reiði.

Hvað er hlutverk slóð? Keyrðu á stað, það er rétt áfangastaður.

Staðurinn er tengdur við slóðina án þess að hafa samband við “fyrirspá”, “spá”, “fyrirfram”.

Örlög leið tengdur breiður hliðið er eyðilegging, sem og örlög Presidente Dutra Highway er Rio de Janeiro til sem kemur út úr.

Við ættum að íhuga það, sem Drottinn Jesús sagði að þeir sem hafa áfangastað er leiðin til að hvetja fólk til að þorfiassem komast inn um þröngu dyrnar.

Þannig Jesús sýnir að ferðast er ekki ætluð þeim, fyrirhugaði, o.fl., til glötunar, en er leið sem gefur sæti glötunarinnar.

faced með viðvörðun Krists virðist sem ferðamaðurinn getur breytt því hvernig, eins og það er mögulegt fyrir einhvern sem er í Sao Paulo á leið til Rio de Janeiro eftir að Presidente Dutra Highway taka Raposo Tavares þjóðveginum bundið fyrir stöðu Paraná .

- “Sláðu inn um þröngt dyrnar; því að vítt er hliðið og breið er vegurinn sem liggur til glötunar, og margir eru þeir, sem þar fara inn “(Matteus 07:13);
- “! En vei yður, fræðimenn og farísear, hræsnarar þér byrgi menn himnaríki og hvorki þú né inn í að láta fara sem eru að koma!” (Mt 23:13);
- “Ég er dyrnar, sá sem kemur inn um mig, mun frelsast, og fara inn og út og finna haga” (Jóh 10: 9);

Dyrin eru rúmgóð vegna þess að margir ganga inn í gegnum Adam og vegurinn er rúmgóð því að allt sem Adam er aflað er leitt til þess að hann vanti. Jesús bundnaði til langs tíma, ekki menn. Í dæmisögunni er augljóst að örlögin eru bundin við slóðina.

Leiðin og örlögin eru fast og bundin, en maðurinn er bundinn við dyrnar (fæðingu), sem þýðir að hægt er að yfirgefa slóðina þar sem hún er og fara á hinn.

Slóðin er rúmgóð

Dyrin eru rúmgóð vegna þess að allir menn, nema Kristur, ganga inn í gegnum Adam og vegurinn er rúmgóð vegna þess að margir menn eru leiddir til forgunar.

Í dæmisögunni um tvo vegu bannaði Jesús að fara á veginn, ekki til manna.

Með gaumlæsingu dæmisögunnar er augljóst að örlög eru bundin við slóðina.

Man fæddist í fyrsta skipti í samræmi við holdið, blóðið og vilja mannsins, það er fæddur tengdur við breiður dyrnar.

Það var ekki Guð sem staðfest að maðurinn yrði að mynda í synd en þegar Adam óhlyðnaðist, sæta ástands fjarlægur Guði (sin) og drógu alla afkomendur þeirra fyrir sama ástandi.

Breiðhliðið varð upp í Adam, sem syndgaði og seldi allt afkvæmi hans til syndar, svo að þegar hann kemur inn í heiminn er engin maður laus við syndina.

Inngangur karla í heiminn af miklum dyrnar var í tengslum við fyrstu foreldri mannkyns, sem af holdinu fæðist er eina leiðin til mannsins inn í heim **“fyrsti forfaðir þinn syndgaði og**

túlkar þín rofið trúna við mig” (Er 43 : 27; 6: 7).

Til þess að komast í gegnum breiðan dyrnar, hefur maðurinn ekki vald, eins og afkomendur (börn) þræla ekki velja félagslegt ástand þegar þeir sáu heiminn.

Það er enginn sem fer inn um breiðan dyr að velja að komast í gegnum það.

Myndin er lokið í sjálfu sér, því að leiðirnar hafa ákveðna og óbreytta örlög, en menn eru ekki bundin við örlög, hvort sem það er forðing eða hjálpræði.

Á hverjum degi, ef maður vill ná áfangastað, verður hann endilega að velja hvaða leið að taka, þar sem örlög er bundið leiðinni.

Ef ferðamaður vill fara frá São Paulo í Rio de Janeiro verður hann að fara yfir Presidente Dutra þjóðveginn.

Með dæmisögunni um báðar leiðir er ljóst að Guð hafði ekki fyrirhugað neinn til eilífs hjálpræðis eða eilífs fordæmingar. Þegar nýi maður kemur inn í heiminn, fer hann endilega í gegnum breitt dyr og verður á breiðri vegi sem leiðir hann til forgunar.

Enginn sem kemur inn í heiminn í gegnum Adam er fyrirhugað að fyrirgefa, því að það er leiðin sem leiðir til forgunar.

Stóri slóðin hefur áfangastað, það er það fest við stað.

Staðurinn sem víðtæka leiðin leiðir, er af forgjöf, öðruvísi en þröng leið sem leiðir til hjálpræðis.

Á sama hátt hver sem kemur inn Adam er fyrirhugað að hjálpræðis, síðan, hafa kom í heiminn í gegnum breiður dyr, er í víðum hætti sem leiðir til glötunar.

Sú hugmynd að það er til fólk sem sjá heiminn fyrirhugað að sáluhjálp ekki að íhuga að allir eru í laginu misgjörð og

hugsuð í synd, svo fæðast syndug og háskalegum hætti.

Nú, ef fyrirætlunin væri til hjálpræðis, myndi ekki fyrirhugað einstaklingur komast til jarðar í gegnum Adam.

Það verður að komast í gegnum Annan dyr, fyrir utan Krist eða Adam, en slíkur dyr eru ekki til.

Til að slá inn í Kristi fyrst maður hefur til að koma með Adam og eftir komuna frá Adam, aðeins einn getur slegið inn í himnaríki gera vinnu sem fer að fræðimenn og farísear, trúá Krist, það er, fæddur aftur (Matteus 5:20, Jóhannes 3: 3 og Jóhannes 6:29).

Það sem fæðist aðeins einu sinni enn í víðtækri hátt, sem er fæddur aftur, það er, í annað sinn, út af vegi glötunarinnar og fer á braut sem leiðir til hjálpræðis, sem er Kristur.

Salvation og fjandanum eru ekki fyrirhugað áfangastaði til menn áður en þeir fæddust, þó hjálpræðið og fjandanum eru tengd við leið sem menn stíga eftir að koma í gegnum dyr.

Mennirnir fara í dyrnar einn í einu og í eftirfarandi röð: fyrst breiður hurðin, þá þröngur. Ef þú kemst í gegnum Adam, verður þú að vera á vegi forðans, ef Kristur er á leið hjálpræðis.

Margir koma inn um breitt hurð

Þegar fæddust menn eru á leið eyðingu (nema Krists), hins vegar eru þeir veitt þeim tækifæri til að slá í gegnum þrönga hliðið.

Allir menn inn í gegnum breiður hliðið og til að fá sáluhjálp, þær verður að slá inn í gegnum aðra hurð, þannig að til þess að öðlast eilíft líf, menn verða að fara í gegnum tvær hurðir,

þ.e. Tvær fæðingar.

Eins og fram kemur, markmið leið er óbreytanleg, það er, ef það er einhvers konar forlagatrúar eða ákvarðana gefið upp í kristni, það hvílir eingöngu á leiðinni, aldrei á ferðamenn.

Allir menn ganga inn í þennan heim í gegnum Adam, og enginn þeirra er fyrirhugaður til hjálpræðis.

Það sem Biblían sýnir er að allir, sem ganga inn í gegnum Adam, ganga um breitt slóð sem leiðir þá til forgunar.

Tvær slóðir tengjast ákveðnum stöðum (örlög) og óbreytt.

Eins og ásetningur (örlög, staður) er festur við rúmgóðan braut, og ekki menn, gerir Jesús hátíðlega, sanna og konunglega boð til allra manna, sem fæddir eru af Adam: [“Sláðu inn þröngt hliðið”](#) (Matteus 7:13) .

Þetta boð sýnir að það er hægt að breyta því hvernig víst til glötunar fyrir nýja og lifandi hátt, sem örlög er eilíft líf.

Breiður hurðin er náttúruleg fæðingarfíll og þröngur dyr nýrrar fæðingar.

Breið hliðið til heimsins leiðir lifandi sálir og þröngan dyr á bak við andlegan menn.

Nýja fæðingu segir af nýrri kynslóð af óforgengilegum fræ (orði Guðs), annað en náttúruleg fæðing, sem leiðir af dauðlegum fræ (1. Pétursbréf 1:23).

Í þessari dæmisögu, dyrnar er það sama og fæðingu, þannig að allir sem eru fæddir Adams, er holdlegur og fylgja leið sem leiðir til glötunar.

Enn og aftur, allir sem koma inn í gegnum Krist, eru fæddir aftur, eru á þröngan hátt sem leiðir þeim til Guðs.

Jesús sagði: “Ég er dyrnar!” “Ég er leiðin”! Í fyrsta lagi fer maður inn í þennan heim í gegnum Adam, þá er nauðsynlegt að

komast inn í Krist, fæðast aftur af vatni og andanum. Kristur er leiðin sem leiðir mann til Guðs.

Kristur er Sá leið sem hefur hjálpræði sem örlög.

Sá sem kemur í gegnum hann er á leiðinni sem leiðir hann einn og sérstaklega til Guðs.

Vegurinn er þröngur vegna þess að fáir ganga inn í Krist, og leiðin er víða vegna þess að margir ganga inn í gegnum hann.

Það er ekki hegðun, siðferði eða eðli sem hæfir breidd leiðarinnar, en hversu mikið aðgengi er.

Breytingarslóð

Hvernig á að fara á breiðan veg og fara inn í þröngan veg?

Fyrir Mann að vera fæddur aftur, verður þú fyrst að taka upp sinn kross og fylgir Kristi, það er, að fæðast aftur þú verður fyrst að deyja (Kól 3: 3).

Nei deyja er ómögulegt að endurfæðast “Ég er krossfestur með Kristi og lifa, þó ekki ég, heldur lifir Kristur í mér, og lífið sem ég lifi nú hér á jörð, lifi ég sonar trú Guðs, sem Hann elskaði mig og gaf sig fyrir mig” (Róm 2:20; Róm 6: 6).

Það er augljóst að á meðal þeirra sem fæddir Adams enginn er fyrirhugað að hjálpræði, þar sem hann er fæddur aftur, mun ekki koma inn í himnaríki.

Og hver fer himin er skapaður á ný, vegna þess að gamla mynda í Adam er krossfestur og dáinn, sem sýnir að það er ómögulegt að þær mynda í Adam erfa hjálpræði.

Ef einhver, sem er fæddur af niðjum Adams, var fyrirhugaður

til hjálpræðis, myndi hann ekki þurfa að deyja með Kristi.

En ef nauðsynlegt er að deyja með Kristi, þá er augljóslega enginn fyrirhugaður til hjálpræðis.

Ef fyrirsjáanlegt var til hjálpræðis, er það víst að maðurinn myndi ekki verða fyrir dauða: hvorki líkamlegt né dauða hjá Kristi.

Sá sem erfir hjálpræði er ekki það sama sem kom í heiminn og maðurinn sem kom í heiminn bara klappaði leir, deigið, þó er gefið nýtt hjarta og nýjan anda.

Þegar maður deyr með Kristi, er óhreiðurskoturinn brotinn og gerði nýtt heiðursskjal af sama massa. Það er peculiarity að það er ómögulegt að manni mynda Adam var fyrirhugað að hjálpræði, að ný fæðing er nauðsynlegt, ný sköpun, ný fjölskylda maður, nýtt hjarta og nýjan anda [“Hefir ekki leirkerasmiðurinn vald yfir leirinn, að gera eitt heiðursmerki af sama massa og annar til að vanvirða? ”](#) (Róm 9:21).

Man getur tekið tvö skilyrði: The Lost, fyrir þegar það fæðist eftir holdið náttúrlegi maður, gamall veru, gamall maður, gamli, holdlegur, landslagi osfrv, og: spara, þegar hún er fædd aftur krossfesta gömlu náttúruna og var aftur búin til í sönnu réttlæti og heilagleika.

Ef gömul skepna er krossfest og deyr, er viss um að slík einstaklingur væri ekki fyrirhugaður til hjálpræðis.

Ég endurtek, ef maður var fyrirhugaður til hjálpræðis, væri ekki nauðsynlegt að deyja til að komast á nýjan Mann.

Þessi nýi maður er búin í réttlæti og heilagleika, mismunandi frá gamla manninum sem var mynda misgjörð, og í synd (Sálmur 51: 5).

Hin nýja maður hefur nýtt hjarta og nýjan anda, svo að hann hefur ekki tengsl við gamla manninn sem erfti steinsteypu.

Gamli maðurinn var ekki fyrirhugað að hjálpræði, það er nauðsynlegt að allir sem eru vistuð krossfesta gamla eðli með girndum sínum (Gal 5:24).

Sú hugmynd að Guð fyrirhugaði sumir menn til hjálpræðis og öðrum til eilífs fjandanum áður en þeir koma í heiminn ekki í samræmi við staðsetningu á Biblíunni eins og ef það voru menn búnir til úr Adam fyrirhugað að hjálpræði þyrfti ekki að vera krossfestur.

“Ég er krossfestur með Kristi og ég ekki lengur lifandi, heldur lifir Kristur í mér og lífið sem ég lifi nú hér á jörð, lifi ég það að syni trú Guðs, sem elskaði mig og lagði sjálfan sig jafnvel með mér” (Gal 2:20).

Þar sem krossfesting við Krist er ómissandi, þá er það vissulega engin fyrirlestur einstaklinga til hjálpræðis.

Hvernig er mikilvægt deyja og vera endurfæddur, vissulega vistuð maður er ekki það sama sem var fæddur eftir holdi og blóði (John 01:12 -13).

a sýnir að Biblían predestination er að vera barn með samþykkt mjög mismunandi hugmynd fyrirhugað að hjálpræði (Ef 1: 5).

Hvað þýðir það að vera fyrirhuguð fyrir barn með ættleiðingu? Að sá sem kemur inn og þolir í Kristi, mun ekki hafa annað örlög: Hann mun vera einn af Guðs sonum (Róm 8:29).

Allir sem ganga inn í þröngan dyr, sem er Kristur, þekkja Guð, eða þekki honum betur (að vita að verða einn líkami, náinn samstaða).

Því að Kristur var hækkuð í stöðu frumburður meðal margra bræðra eftir mót og hækka á ný (þar sem það var kynnt í heimi að vera eingetinn sonur Guðs), allt sem kom með Kristi voru fyrirhugað að synir Guðs.

“Fyrir þá sem þekktu hann áður einnig fyrirhugað til þess að líkjast mynd sonar síns, svo að hann sé frumburður meðal

margra bræðra" (Rómv 8:29).

Fyrir utan kirkjuna, samkoma frumgetins, væri ekki eins og Jesús væri frumgetinn meðal margra bræðra.

Vegna þess að Kristur var fremstur í öllu skapaði Guð nýjan flokk af kristilegum mönnum, sem hann er höfuðið.

Til þess að frumgetinn sé framúrskarandi er þörf fyrir bræður sem líkist honum í öllu. Meðal háleitri er Kristur mjög háleitur. Það er í þessum skilningi að Guð fyrirhugaði þeir sem þekktu Krist að vera börn til ættleiðingar, fjölbreytt efni af predestination hugmynd til sáluhjálpar (Ef 1: 5).

Þegar Páll postuli fjallar um spurninguna um predestination, gerir í tengslum við guðlega sonship, þannig að hver fer með Kristi, inexorably vera sonur Guðs.

Það er engin önnur örlög eða áfangastaður fyrir þá sem ganga inn um Krist. Þeir eru börn með ættleiðingu, því heilagt og óþægilegt.

A misreading Ritningarinnar sem overlooks the staðreynd að hjálpræðið er ekki það sama og guðlega sonship mun leiða lesandann til að ætla að hugtakið predestination gildir til sáluhjálpar og fjandanum, þó mistök eiga sér stað hægt að ná hjálpræði án þess þó að að ná fram ástandi kristilegra, einkaréttar ástands fyrir þá sem gera líkama Krists: kirkjan.

menn sem eru vistuð í öldungnum, munu ekki vera hluti af kirkjunni, verða ekki börn með ættleiðingu og vilja ekki vera eins og Kristur.

Biblían sýnir að auki verið bjargað frá staðfestu fordæmingu á Adam, sem líkami Krists, þeim sem trúa náð stöðu eins Krist, Guðs börn, samsetning þátttakenda frumburðum, til að gera Krist á frumgetinn og hafa forgang meðal margra bræðra.

Ástand líkami landshluti Krists í fyllingu tímans (Galatabréfið 4: 4), kirkjan, er algjörlega aðgreindur frá

vistað á öðrum tímum.

The mikill munur er í aðildar spurningunni. Þó að vistuð í kirkju eru taldir SEM Ísraelsmenn, kristnir eru taldir eins og börn Guðs, eins og Kristur er, menn eru að sjá hann og vera eins og hann.

Vegna þessa ástands, til vitsmuni: the kristilegt, verður gefin kirkjunni sjálfstæði dæma engla (1 Kor 6: 2 -3).

Jafnvægi milli tölur

Það er jafnvægi á milli þeirra þátta sem mynda tölurnar af tveimur hurðum og tveimur leiðum.

Til dæmis: Eins og Kristur er höfuð kynslóð andlegra manna (þjónar réttlætisins), og er um þrönga hliðið; Breiður dyrnar vísa einnig til höfuðs kynslóðar manna, en af ☐holdamönnum, þjónum syndarinnar.

Til að skilja mynd af tveimur höfnum, það er nauðsynlegt að skilja að í Kristi, Guð staðfestir réttlæti hans, þannig að með því að óhlýðni fyrstu Adam var dauðarefsing lögð og allt dó, og hlýðni síðustu Adam, Upprisan kom því, allir sem trúu eru fljótir (2 Kor 15: 21-22).

að ef réttlæti er hlýðni Krists og óréttlæti í óhlýðni Adams, réttlæti Guðs er athöfn stað: hlýðni í stað óhlýðni.

Nú eru þeir, sem fæddir eru af óhlýðni, börn af reiði, af ofsögnum. Jafnvel hlýðni börnin eru börn Guðs.

a Tengsl milli Jesú og Adam er ljóst í Rómverjabréfinu 5, vers 14 til 19: “En dauðinn ríkt frá Adam til Móse einnig yfir þeim, sem ekki höfðu syndgað á sömu lund og brot Adams, sem er Myndin af honum sem væri að koma.

En það er ekki svo gratuitous gjöf sem brotið. Að ef um brot á einni mörgum vera dauður, því fremur hefur náð Guðs og gjöf náðar, sem er með eina manni Jesú Kristi, hefir ríkulega til margir.

Og gjöfin var ekki eins og brotið, vegna þess sem syndgaði.

Því að dómurinn kom frá einum broti, til að dæma, en frjáls gjöf kom frá mörgum brotum til réttlætis.

Því að ef mannlegur brot er dauðinn ríkti í gegnum þetta, munu margir, sem fá nóg af náð og gjöf réttlætisins, ríkja í lífinu með Jesú Kristi.

Því að eins og með einskinni kom dómur yfir alla menn til fordæmis, svo var með einum réttlætisverkum náð allra manna til réttlætis lífsins.

“Vegna óhlýðni einnar manns voru mörg syndugir, þannig að hlýðni mannsins mun margir verða réttlátir.”

Þegar við horfum á mennin: Adam og Krist, hver um sig, höfum við myndina og nákvæmlega myndina.

Þó að þessi maður komi til dauða, þá er það líf. Þó að Adam sé fyrsti maðurinn, er Jesús síðasta Adam.

Þó Adam, sem var á lífi, kom fordæmingu á dauða, Jesús dó og færði innlausn (1 Kor 15:45 -47).

Áfangastaður er tengd við leið, og ekki menn

Með tölum tvo vegu er hægt er að sjá að leiðirnar eru varanlega tengdir stað, áfangastað.

Með á myndinni af tveimur hurðum, menn eru tengd ástandi vegna fæðingu hans: holdlegt eða andlega.

Guð mun ekki breyta örlög leiðum (hjálpræðis og fjandanum) né ástandi sem leiðir af fæðingu (synd og réttlæti), þ.e. Enginn staður glötunarinnar og hvíldarstaður og misst og vistað.

En eins og ástand fæðingu er hægt að breyta, Guð kallar eftir sendiherrum sínum, þorfiem menn komast inn um þröngu dyrnar.

“Kostið kapps um að komast inn um þrönga hliðið, því að ég segi yður, að margir munu reyna að komast inn og ekki geta” (Lúk 13:24);

“Nú þá erum við sendiherrar fyrir Krist, eins og Guð fyrir okkur að biðja. Við biðjum þig því í stað Krists, takið sættast við Guð” (2 Kor 5:20).

Boðskapur sendiherrar Krists er sáttargjörð (2 Korintubréf 5:18).

The sátt það er tækifæri, ekki foreordination.

In Guðs er frelsi, vegna þess að frelsi er viðeigandi að anda Guðs.

Ef það er frelsi frá anda sem gefur líf, það er víst að ekkert var útvalinn, um framtíð manna, sem sýnir fullveldi og réttlæti Guðs, sem enginn kúgar “Með Almighty ekki náð, er mikill að mætti en enginn kúgar í dómi og grandeur réttlæti” (Job 37:23).

Man án Krists er aðskilin frá Guði vegna þess hvernig, og ekki vegna þess að örlög, örlög, örlög, foreordination o.fl. “Því að Drottinn þekkir veg réttlátra, en vegur óguðlegra endar í vegleysu” (Sálmur 1: 6); “Og eyru þín munu heyra þessi orð af því sem er á bak við þig:, Þetta er leiðin, ganga í það án þess að þér víkið hvorki til hægri né vinstri” (Jesaja 30:21).